

מ"ת 64539/10/18 - מדינת ישראל נגד גהאד אבו סנינה

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

18 דצמבר 2018

מ"ת 64539-10-18 מדינת ישראל נ' אבו סנינה

לפני כב' הסגן נשיא משה דרורי

המבקשת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מוריה בינה

מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

המשיב

גהאד אבו סנינה

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

החלטה

1. בפניי בקשה להקלת תנאי מעצר בית, כפי שנקבעו בהחלטתי, מיום כ"ב חשוון תשע"ט (31.10.18).
2. נגד המשיב, יליד 1989, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בקשר לאירוע שהיה ביום 5.10.18.
3. בהחלטתי הנ"ל, מיום 31.10.18, ניתחתי את הראיות, לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, והגעתי למסקנה, כי הראיות הינן ברמה נמוכה, באופן שבו יש ליישם את הכלל שפיתחה הפסיקה בדבר "מקבילית הכוחות", דהיינו: ככל שהראיות בעוצמה נמוכה יותר, כי אז חלופת המעצר "עולה" (פסקה 6 להחלטתי הנ"ל, עמ' 4, ש' 31-33).
4. באותה החלטה, הגעתי למסקנה כי אין צורך אפילו בהכבדה של איזוק אלקטרוני, שכן באותו מועד היה המשיב לאחר מעצר של 5 ימים בפועל ו-25 ימי מעצר בית, ולא הועלתה כל טענה כי הוא מפר את התנאים, ולכן, קבעתי כי אין צורך באיזוק אלקטרוני (פסקה 11 להחלטה, עמ' 5, ש' 14-16).
5. בדיון הקודם, עמדת המדינה הייתה מעצר, ולחילופין מעצר בית מלא 24 שעות, ולטענתה "זה הרף העליון של בקשותיה וממנו אין לרדת" (פסקה 12, שם, ש' 17-18).
6. עמדת הסנגור הייתה שחרור לאלתר (שם, פסקה 13, ש' 19).

7. באותה החלטה קבעתי, כי יש לנקוט בדרך ביניים, דהיינו: במשך כחודש יישאר המשיב במעצר בית מלא, פרט ליציאה לעבודה עם הערב המפקח, והכל כמפורט באותה החלטה (פסקה 14, עמ' 5, ש' 20-25).
8. במהלך הדיון, הצהיר הסנגור, לאחר ששמע את הצעת בית המשפט, כי לאחר חודש אם לא תהיינה תלונות על הפרה, הוא יבקש את ביטול המגבלה (עמ' 3, ש' 21-25).
9. לכך ניתן ביטוי בפסקה 16 להחלטה, הקובעת כי "המשיב יהא רשאי לאחר חודש לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון מחדש לצמצם את התנאים הללו" (עמ' 5, ש' 28-29).
10. ואכן, עו"ד חלאילה, בא כוח המשיב, הלך בדרך שנקבעה בהחלטה הנ"ל, והגיש את הבקשה לביטול מעצר הבית הלילי.
11. בנימוקי בקשתו בכתב וגם במהלך הדיון היום הוברר - ולכך מסכימה באת כוח המדינה, עו"ד מוריה בינה - כי מאז החלטתי הנ"ל, ובמשך 48 ימים, מקיים המשיב בקפדנות את החלטתי, ולא נרשמה כל הפרה שהיא.
12. נימוק נוסף של המשיב הוא כי התיק העיקרי אינו מתקדם. לדבריו, לא נקבע אפילו מועד להקראה. אולם, בעזרתה האדיבה של הקלדנית, מצאנו בתיק העיקרי כי התיק נקבע להקראה בעוד מספר ימים, דהיינו: ליום 20.12.18, שעה 08:30.
13. טענת המדינה היא, כי השותפים האחרים למעשה האלימות נמצאים במעצר בית מלא, ואין הצדקה להקל עוד יותר את מצבו של המשיב שבפניי. לשיטת באת כוח המדינה, יש ליצור שוויון בין המשתתפים במעשה האלימות כלפי הדוד.
14. טענה נוספת שהעלתה עו"ד בינה היא, כי מאז החלטתי נמצאו ראיות נוספות. היא סיפרה על כך שחלק מהמעורבים שקודם לא אותרו, עכשיו אותרו. בתשובה לשאלתי, היא אישרה כי גם אלה שאותרו, לא הפלילו במפורש את המשיב. מכל מקום, לדבריה, נמצא מוט ברזל שעליו יש דנא. בתשובה לשאלתי היא השיבה כי נמצא עליו דנא של אחד המעורבים האחרים ולא של המשיב שבפניי. היא הסבירה, כי עניין זה מחזק את מכלול הראיות גם נגד המשיב.
15. שמעתי את טענות באי כוח הצדדים, ולאחר שהבאתי בחשבון את השיקולים שהעלו, הגעתי למסקנה כי יש להיענות לבקשת בא כוח המשיב, עו"ד חלאילה.

16. אין זה רק המשך טבעי של החלטתי, מיום 31.10.18, כפי שתואר לעיל, אלא המשיב עצמו, בהתנהגותו, שומר את החוק, מאפשר לבית המשפט ליתן בו אמון.

17. טענת באת כוח המדינה, בעניין שוויון לגבי המשתתפים האחרים באירוע - אינה ישימה כרגע, שכן מראש מצב המשיב הוא כזה שאפשרתי לו לעבוד, בעוד שהמשתתפים האחרים, כפי שמסרה באת כוח המדינה, נמצאים במעצר בית מלא. אם למשתתפים האחרים יש טענות לגבי שוויון בין העצורים, עליהם להפנות לשופט המעצרים בענייניהם. אני, בדוני במשיב שבפניי, אינני משמש ערכאת ערעור או ערכאת ביקורת שיפוטית לעמיתי השופטים האחרים בבית משפט זה.

18. אשר לטענה שיש ראייה נוספת - אינני סבור שבשלב זה עליי לחזור לניתוח הראיות. אם היה מדובר בראיה קונקרטית המתייחסת למשיב, באופן אישי, כמו דנא שלו, או צילום, או עדות של אדם אחר המפליל אותו, אולי היה מקום להתייחס לכך. אולם, גם באת כוח המדינה מסכימה כי מדובר בראיות המתייחסות למכלול הנאשמים בתיק. אזכיר, כי המדינה החליטה משום מה לפצל את הדיון בין המשיב שבפניי לבין יתר הנאשמים האחרים. לא ברור לי, מבחינה מעשית, האם לאור הלכת קייני (שבוטלה), ובשל נתונים נוספים שלא ידועים לי לגבי קצב ניהול המשפט של הנאשמים האחרים, כיצד שינוי במאזן הראיות של הנאשמים האחרים יכול להשפיע על המשיב שבפניי. אינני סבור שיש להאריך בכך, שכן עניין זה הינו במסגרת שיקול דעתו המלא והמוחלט של השופט הדן בתיק העיקרי, וכשופט מעצרים אינני רואה צורך לקבוע ממצאים או להביע הערכות כלשהן. די בניתוח הראיות הלכאוריות, כפי שעשיתי בהחלטתי מיום 31.10.18, כאשר הדבר היה הכרחי לצורך קביעת "מקבילית הכוחות".

19. לאור האמור לעיל, נימוקי המדינה, אין בכוחם לשנות את המתווה שנקבע ביום 31.10.18 בדבר מעצר בית לילי ויציאה לעבודה למשך כחודש, ואם המשיב לא יפר את התנאים, יבוטל מעצר הבית הלילי.

20. ואכן, כך אני מורה.

21. לאור האמור לעיל, בקשת עו"ד חלאילה מתקבלת, והחל מהיום, 17.12.18, מבוטלת המגבלה של מעצר הבית הלילי. יתר המגבלות האחרות הכלולות בהחלטת בית משפט השלום ובהחלטת בית המשפט, לרבות איסור יצירת קשר עם המתלונן - יעמדו בעינם.

22. לעניין יציאת המשיב לחו"ל, אם יבקש לצאת לחו"ל, יודיע עו"ד חלאילה על כך לבאת כוח המדינה, ואם הצדדים יסברו שיש צורך בבטחונות מתאימים, יפעלו על פי הסכמתם. נושא זה לא הועלה בפניי ביוזמת הצדדים, אלא ביוזמתי, ולכן אותיר אותו לעת מצוא, כאשר יהיה רלבנטי.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשע"ט, 17/12/2018 במעמד

הנוכחים.

עמוד 3